

L'estudi que estaves esperant, per Maria Xinxó

Maria Xinxó és periodista del programa radiofònic 'Islàndia', a RAC1, i el personatge convidat al 'Clipping' d'aquesta setmana al Canal 33

Maria Xinxó | Juan Miguel Morales

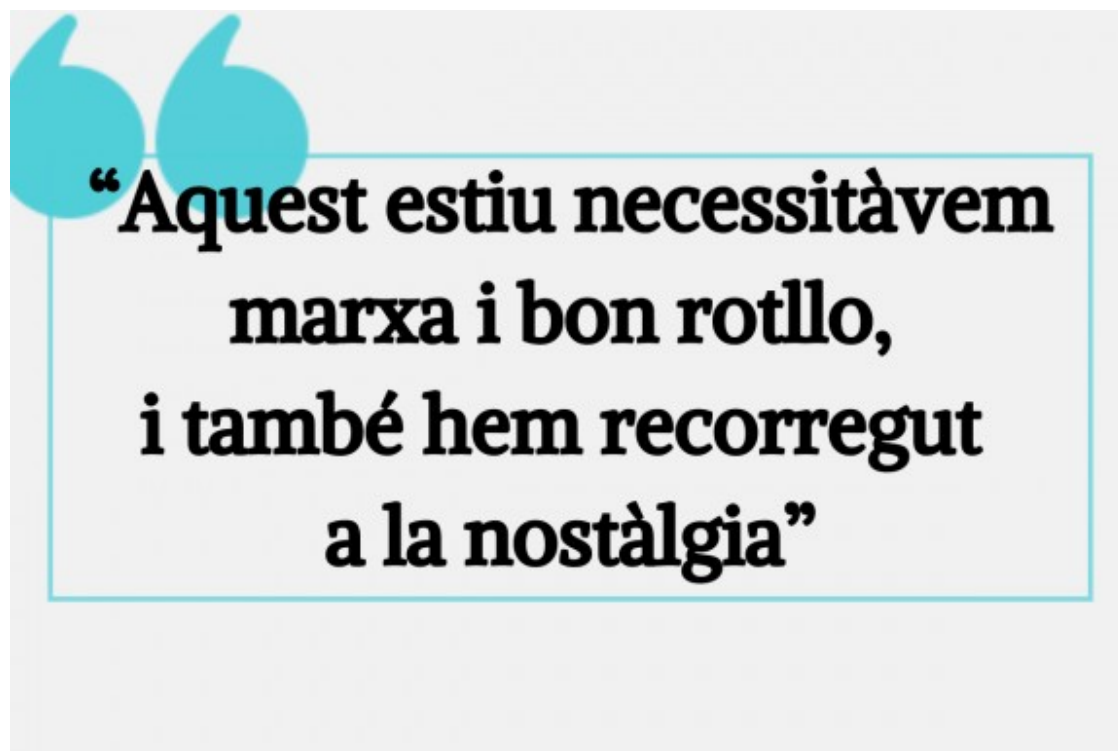
Encara fa calor mentre escric aquestes línies. He traslladat l'ordinador a la zona de més corrent de casa perquè, de tant en tant, el vent entra per una finestra i surt per l'altra i quan ho fa em sembla el plaer més potent i econòmic que he tingut mai. Els cabells em ballen i la temperatura se'm regula. Silenci. Sento alguna moto, de fons, que passa set pisos per sota. Els paletes dels veïns, que s'estan fent com a mínim una mansió, han deixat de picar, per impossible que em sembli. Assaboreixo aquesta tranquil·litat i penso en els últims mesos i l'estiu que just acaba de marxar.

Que estrany tot plegat. Però hem seguit rient, malgrat tot. I la música ens ajuda a fer-ho. Sempre hi és i és tan necessària com el corrent d'aire que just quan apunto això m'ha tornat a acariciar. A tots ens passa que associem un estiu concret a una cançó. Recordo les meves vacances al poble del pare, a Penelles (la Noguera), amb "Profilàctic" d'Els Pets sonant a tot drap al meu walkman, o aquell estiu adolescent del 1998 amb "Condemnats", de Gossos, com a banda sonora d'una història d'amor que mai no va arribar a existir.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=yEGbQzHnf1s>

Però aquest estiu del 2020 n'ha tingut, de cançó? La resposta és sí. Ho diu un estudi fet per la prestigiosa universitat de les stories d'Instagram del meu propi compte. "Quina cançó en català heu escoltat més aquest estiu?" Pregunta concisa que vaig fer als amables seguidors que tan aviat

aguanten els meus *selfies* com les meves dèries. De l'experiment n'he extret diverses conclusions. La primera, que aquest estiu més que mai necessitàvem marxa i bon rotllo. La segona, que hem recorregut a la nostàlgia, potser perquè els temps passats sempre són millors i amb Franco tot això no passava. La tercera, que els fills manen tant o més que els mitjans de comunicació.

Segons han aportat els resultats, la discografia d'**Oques Grasses**, **Txarango** i la banda del confinament, **Stay Homas**, han triomfat. Però també ho han fet algunes cançons com ara "Univers", de **Ferran Palau**; "El senyal que esperaves", d'**Els Amics de les Arts**, o "Ja no vull", de **Meritxell Neddermann**. I cal dir que tampoc no han faltat clàssics com "Un núvol blanc", de **Lluís Llach**; "Qualsevol nit pot sortir el sol", de **Sisa**, o "Si et quedes amb mi", de **Sopa de Cabra**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=KnZfMnqTgeQ>

Són cançons que han sonat aquest estiu. Però n'hi ha dues que destaquen per sobre de la resta, i després d'una anàlisi rigorosa puc afirmar que tenen coses en comú. Qui les canta són joves amb talent. A totes dues hi ha onomatopeies que fan servir el 'pa' com a element principal i que en un cas deriva en 'pa-pa-ra-pa-pa-ra' i en l'altre en 'para-pa-para-para-para'. Tant a una com a l'altra hi apareix la paraula 'birra'. I també les uneix que han estat la banda sonora de l'estiu dels mitjans. La primera, de TV3 i Catalunya Ràdio, és "Tant de bo", de **Suu**, i la segona, de RAC1, "Un estiu que no s'acaba", de **Miki Núñez**. Per tant, l'informe de la prestigiosa universitat de les *stories* d'Instagram del meu propi compte conclou que hi ha un empat tècnic en la cançó de l'estiu del coronavirus.

Potser com a estudi podria ser fluixot, però a mi m'ha servit per poder descobrir temes com "Autonomia per principiants", de **Maria Jaume**, que és la cançó de l'estiu del dissenyador gràfic Marc Pallarès. Us la recomano, i de passada no us perdeu les seves il·lustracions. Us poden posar de més bon humor que la millor cançó d'estiu.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=HgwFjABpk0c>